

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 1.49
Pol leta „ 72
Četrt leta „ 1.19

Pri oznanilih in tako tudi pri „poštanicah“ se plačuje za navadno transportno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v toparnikah v gosposki ulici blizu „treh kron“, na starem trgu in v namski ulici ter v Trstu, via Casserna, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soče“ v Gorici na Travniku 16, I., naročnina pa opravištvu „Soče“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina znižuje, ako se oglase pri opravištvu.

Shod treh cesarjev v Skjernjevicah.

Oči cele Evrope obrnane so bile prve dni tega tedna v Skjernjevice, mestice blizu Varšave na ruskem Poljskem. Dne 15. in 16. t. m. došla sta v grad Skjernjevice, kjer se je že mudil ruski car in njegova obitelj, mogoča vladarja Fran Josip I. in nemški cesar Viljem, ter sta bila slovesno sprejeta. V spremstvu carjevem je med družimi visokimi osebami tudi minister vnanjih zadev pl. Giers, naš in nemški cesar pa sta pripeljala s seboj razuu družega spremstva tudi ministre vnanjih zadev grofa Kalnoky-a in kneza Bismark-a.

Vze dolgo časa smo čitali po novinah manjše ali daljše novice o shodu treh cesarjev, oziroma o eventualni trocarski zvezi. A ker se niso take vesti do sedaj obistinile, smatrali so jih čitatelji naposled kot proizvode časnikarske domišljije, katera spravi različne vesti na dan, da z njimi le zevajoče predale listov napolni. Sicer pa ni bilo skoro misliti na to, da bi se mogoča Rusija, toliko žaljena od Nemcev pri sklepu miru po zadnji rusko-turški vojski, blizala Nemčiji in njeni zaveznici Avstriji ali pa, da bi celo hotela z njo stopiti v kako zvezo. Toda čudna so pota naših diplomatov in svetovne politike; kar se zdi danes nemogoče, je jutre dognana stvar. Ako državne koristi zahtevajo, spremeni se sovraštvo takoj v prijateljstvo. Tako je tudi shod imenovitih treh cesarjev danes vže dognana stvar.

Shodi cesarjev niso dandanes sicer nenavadne prikazni; vpraša se radi tega, je-li vže izvršeni shod treh cesarjev v Skjernjevicah političnega pomena, ali pa nastal le iz dvorske šege o povodu, ko je ruski car Varšavo obiskal. Ni dvombe, da je ta shod velikega političnega pomena, vsi listi — vladni in neodvisni — strinjajo se v tem; tudi ni verjetno, da bi se podal nemški cesar Viljem, kateri ima že nad 86 let in je v poslednjem času še nekaj bolehal, na dolgo pot v Skjernjevice z namenom, da bi se carju Aleksandru le poklonil. Vže navzočnost treh ministrov vnanjih zadev Bismarka, Kalnoky-a in Giersa da sklep, da se jih bode pri tem shodu potrebovalo za politične svete. Če je pa shod v političnem oziru tolike važnosti, vpraša se nadalje: kaj se je pri tem shodu pretresovalo in sklepalo?

Različni listi in ljudje imajo, vsak po svojem stališču, različne misli o tem shodu ter mu pripisujejo različne namene; jedni ugibajo to, drugi drugo, stalno je pa le to, da noben njih nič gotovega ne ve. Kaj so vladarji pri tem shodu obravnavali in kaj sklenili, gledé tega bodo tavalni časnikarji in narodi še dolgo po tečasti, dokler ne bodo dejanja te temote odgnala. Le divnost predmeta nas sili, da navajamo tu glavne točke, katere so se po mnenju različnih časnikov pri shodu treh cesarjev v Skjernjevicah razmotrile. Nekaterim — in teh je večina — je ta shod porok evropskega miru; drugi trdijo, da je shod v prvi vrsti namenjen anarhistom in nihilistom, kateri zmerom bolj rujejo zoper socialni in državni red; tretji mislijo, da jo ost shodova obrnena proti Angležem, ki so knezu Bismarku na potu, trudečemu se Nemčiji pridobiti kolonije v drugih delih sveta; četrti zopet pravijo, da se pri tej priliki zmenita Avstrija in Rusija o razdelitvi balkanskega polotoka, in — čujte — dunajski židovski list „Neue freie Presse“ se celo veseli, da bodo sedaj Poljake, ki nočejo več plesati, kakor ona piska, in ki na Pruskem Nemcem mnogo preglavice delajo, kar v solati požrti itd.

Nikakor nas ni volja spuščati se v ogibanja, katera teh vestij je verjetnejša, in kake nasledke bi zuala imeti za nas ta ali ona pri shodu dognana zadeva. Uverjeni smo, da bode ta shod Avstriji v srečo in korist; porok za to nam je naš viteški cesar in vladar, katerega je spremljala na tem potovanju ljubezen vseh njegovih narodov, porok za to Njegovo blago srce in nezrušljiva poštenost.

Kar pa osobito nas Slovanov v Avstriji tiče, obetajo si naši nasprotniki od te zveze še posebe zlate gradove. Oni sodijo namreč tako-le: Do sedaj so bile razmere med Avstrijo in Rusijo tako napete, da se je bilo vsak trenutek bati vojske med tema

državama; pritisek na avstrijske Slovane silil bi jih lahko v Rusijo naročje, radi tega treba je jih, po njem menenju nekoliko božati, da bi državi v službi vojske kakih sitnosti ne napravljali. Sedaj pa, ko je nevarnost vojske z Rusijo odstranjena, ni več povoda, zakaj bi se gospodarstvo v Avstriji ne izročilo zopet liberalnim Nemcem in židom takraj, in Madjarom onkraj Litave. Izjava ministra Tisze v Velikem Varadinu o priliki, ko je svojim volilcem račun o svojem delovanju polagal rekoč, da hoče vpeljati vsaj začasno ostrejšje zakone, ki so najbrže namenjeni nemadjarским narodom na Ogerskem, in še druge okolnosti podpirajo navidezno to srčne želje naših nasprotnikov. Mi ne verujemo, da bi bil tak preobrat v Avstriji mogoč, sicer pa naj pride, kar hoče:

Neovrgljiva resnica, je, da je šo zmerom pravica zmagala nad krivico in silo, zaradi tega smo uverjeni, da bo tudi naša pravična stvar končno zmagala in tudi Slovanom v Avstriji solnce tako lepo sijalo, kakor Nemcem in Madjarom.

Poduk

o sredstvih proti koleri; o izadržanju, kadar se bolezen prikaže, in posebno o prvi pomoči bolnikom (za občine na Gorisko-Gradiškem in v Istriji).

Čistost.

Člen 1. Pomankanje čistosti pospešuje pred vsem drugim razvitek in razširjenje kólere. Potrebna je tedaj največja čistost bodi si lastne osebe bodi si lastnega stanovanja.

II čistosti pripomore posebno dobro prezračenje stanovanj.

Obleka.

Člen 2. V oblačilu in v postelji naj se ohrani truplo, kolikor je mogoče, gorko.

Volna na životu in posebno na trebuhu pomaga. Naj se vsak varuje prav skrbno prehlajenja in vsega, kar more zatreti potenje, ker tako stanje je sposobno provzročiti črevni nahod (katár), ki je podoben prvim znamenjem kólere in tudi ugoden, da iz njega lahko kólera nastane.

Jedila in pijače.

Člen 3. Skušnja potrjuje, da neredi v želodcu, v črevah jako pospešujejo nastop bolezni. Treba je tedaj izogibati se dietetičnih neredov, vživaje zdravo hrano brez nobene spremembe lastnih navad, če so redne.

Zelenjave se morajo rabiti prav zmerno in praviloma kuhane. Tistih, ki se navadno sirove je, se mora, kolikor je mogoče, ogibati. Na vsak način pa se morajo skrbno oprati v vodi in jesiha.

Sadje naj se je kolikor mogoče kuhano; če pa sirovo — le dobro oprano zrelo, olupljeno in z največjo varnostjo.

Kakor je zmernost najvažnejši element ohraniti truplo zdravo in protivno boleznim sploh, tako je ona gotovo najboljša previdnost proti koleri. Razvadav vino in v močnih paljenkah (likirih) provzroči, kakor vsakdo vé, znamenite spremembe v želodcu in v črevah, ki pospešujejo razvitek bolezni.

Naj se ne misli, da obiljuo vživanje vina in močnih pijač krepi organizem in da je dober lek proti strahu. Vživanje novega vina je absolutno zavržljivo.

Voda mora biti čista in, če je mogoče, studenčnica. Ona iz vodnjakov naj se zavré in polagoma razhladi v zaprtih shrambah: da bo okusna, naj se primeša limonov sok ali malo jesiha.

Mleko naj se ne pije nikdar sirovo, marveč zmerom dobro zavreto ali koj pomolženo.

Naznani lo vsacega sumljivega slučajja.

Člen 4. Če se prikaže kje kólera, so dolžni domači naznaniti to brez odloga občinskemu predstojniku ali njegovemu namestniku, ki bo skrbel, da se sporoči okrajni politični oblasti in zdravniku odločenemu za zdravljenje.

V tacem slučaju se opozori vsacega na veliko odgovornost, katere se stoji krivega, in na veliko

škodo, kateri izpostavi ne le bolnika in svojo družino, ampak tudi cel okraj, kdor bi utajil slučaj kólere ali sumljive bolezni.

Postrežba ne škoduje nič domačim ali drugim osebam, katere doleti ta dolžnost, če le natanjko spolnujejo v členih 1, 2, 3 in 8 navedene varnostne naredbe; zato so ravno tako odgovorni, če zapusté bolnika.

Dolžni bo klican k opravičenju pred gosposko in bo eventualno kaznovan.

(Konec prih.)

Dopisi.

Iz cerkljanske okolice. 15. sep. Poročal sem ti, cenjena „Soča“ vže večkrat dogodbe iz našega okraja, a bile so večinoma le vesele. Sedaj pa sem prisiljen poročati o veliki nesreči, ki je preteklo saboto 13. t. m. naše bližnje sosedo na Reki zadela. Ko sem pred tednom šel skozi to vas in videl lepo pobeljeno hišo, s poljskimi pridelki bogato obloženo kozolje in pa vesele prebivalce, še niti mislil nisem, da bodem nazaj grede dobil vasico v največji revščini. Nisem mislil, da bo vse to — žrtva žerjavice!

A kaj hočem častite bralce še zadrževati, naj omenim hitro nesrečo: „vas Reka je vsa zgorela“.

Goreti je začelo od 10 ure do 11 v oni hiši, kjer je stanovala žena — omega reveža, ki je pred mesecem dni svojo življenje na cesti pri Kanalu pustil. Kako je začelo goreti, se gotovo ne ve. Kakor hitro je prva hiša bila v plamenu, bila je tudi burja tu, ki je pomagala tudi drugim hišam goreti. V pol uri bila je vsa vas v ognju, in zvečer bili so prebivalci vže brez streh. Pogorelo je 13 poslopij in sicer: 4 hiše, 4 hlevi, 3 kozolci (polni pridelkov) in dve kleti (z blagom). Dva kmeta sta popolnoma uničena. Zgorelo jima je vse, enemu celo več težko prihranjenega denarja. I sedaj — kako bo? Zima bode kmalu pred durmi in ljudje so brez strehe, živina brez stanovanja, zavarovan n i n o b e d e n. Tu je nujna pomoč potrebna. Upam toraj, da boste dragi primorski Slovenci, tudi tem revežem prišli na pomoč z denarjem ali s kakim drugim blagom, kakor ste pomagali tudi drugim. Slavno uredništvo „Soče“ bode pa gotovo tako dobro, da bode vzprijemalo dobrodelne darove in ob svojem času revežem odposlalo. *)

H koncu pa opominjam vse nezavarovane: Zavarujte vašo poslopja pri „banki Slaviji“ in gotovo se ne bodete kesali, ko bi tudi vas enaka žiba božja zadela!

Iz Krna, 15. septembra. (Gozdi in pogozdovanje.) Nekaj let sem imamo gozdne čuvaje, ki skrbé, da ne sekamo gozda v škodo. Res, da nekaterim to ni po godu; jaz pa mislim, da tako varstvo ni odveč. Prav se mi zdi tudi, da je na goličavah prepovedano pastu. Godilo se je pred leti, da se je v Volarskem vrhu utrgal rob, priletel na Volariji v hišo, prevrnil peč v hiši, ter dal naposled v hlev. Zdaj ko se je vsled prepovedane paše malo bolj obrastlo nad vasjo, ni več take nevarnosti. — Prav je tudi da se neke navlašče zasaja drevesa in se tako svet pogozduje. V našem Slemenu bo — upam — kmalu drugače s tem, da se bodo poizgubile prejšnje goličave.

Tu hočem še nekaj opomniti. Ali bi ne bilo dobro, če bi mi naše krnske planine kaj pogozdili? — Na Krnu imamo 5 planin (za Krnom dve.) Vse te so zdaj skoro popolnem gole; le za Slemenom je še nekaj gozda. Drugodi so le še ostanki nekdanjega gozda. Taki ostanki gozda se vidijo še pod „Koufinom“, pod Počivalom, za hóstjo, v Liskovici, v koritih. Grof Formentini je bil dal nekedar gozde posekati in je potlej planine iz njih napravil.

Vsled tega so zdaj v naši vasi vremenske spremembe vse drugačne, kakor prej. Nič več ne raste drevje, kakor prej; nič več ni sadja, kakor so ga prej

*) Uredništvo je pripravljeno milodaro za ročanske pogorele zbirati in jih v „Soči“ priobčevati. Ured.

imeli. Sodimo, da je tega kriv veter, ki sedaj tu go-spodari. Tudi živina je ob vročini in hudi uri popol-nem na prostem in nima kam se skriti. Potlej pa to-žimo, da nam v mokrih letih manje donša itd.

Sploh: ali bi ne bilo dobro, če bi se združili in polagoma kaj zasadili po naših planinah? Saj pri Kašini so že nasadili v ograjenih nekaj smrek in mecesnov. Če bi zasadili kaj drevja še po Solnicah, Klinih, po Močilu itd. potlej bi imela živina kam pri-bežati ob hudi uri ali vročini, ne delali bi se nam taki usadi, imeli bi drva bliže, za planinske potrebe; ne trebalo bi hoditi po nje v Korita. Poskusimo: ne-kaj se vendar doseže, če smo jedini. Skrbeti imamo: da ne bodo pogrešali gozda vsaj ti, ki za nami pri-dejo. Vsako leto nekaj; počasi bo vendar kaj. Kako se Vam zdi?

J—a.

V Vipavi, 17. sept. — Čitalnica naša slavila je dne 8. septembra t. l. dvajsetletni spomin svojega obstoja. Gotovo je marsiktero srce težko čakalo tega dneva in veselja glasno utripalo, ko ga je pripeljala zlata zora. Dasi se se bili popoldne nakopičili temni oblaki in nas malo poplaknili, vendar nam veselja niso skalili, marveč nas le tesneje združili v društvenih prostorih.

Pred vhomom v čitalnico bil je postavljen slavo-lok iz smeretja, med katero je bil vpleten napis: Do-bro došli! Tam na konci Vipave pred mitnico bil je drugi z napisom: Na zdravje! — Iz čitalnične dvo-rane pa je vihrala slov. trobojnica na strani cesarske zastave. Okoli devete ure naznanijo nam streli iz to-pičev prihod vrliga tržaškega Sokola. Deputacija mu gre z 8 belo oblečenimi deklicami in s zastavo na-sproti. Gdč. J. Kobalova pozdravi vrliga Sokola s temi-le, od g. R. Silvestra v to zloženimi verzi:

Pozdravljena gostov navdušena vrsta,
Pozdravljen nam Sokol domovja čuvaj!
Oj dobro došel nam iz slavnega Trsta,
V dolino slovensko, naš ljubljani kraj.
Iskreno „Na zdravje!“ da prišel slaviti
Si z nami čitalnice dvajseti god;
Prisrčno si moramo ti zahvaliti,
Da nisi se vstrašil težav, ne nezdod.
Pa, saj je nam znano, kak vnet si za slavo
Domovja, Slovenije ljubljani sin!
Da kamor le prideš s prekrasno zastavo,
Zapuščas le biage ljubezni spomin.
Dovoli, da tudi Vipavska dekleta
Zastavo častito okinčamo zdaj;
Bog sprimi te toraj, in mnoga še leta
Bod' rodu slovenskemu zvesti čuvaj!

Omeniti moram, da si je Tržaški Sokol s svo-jim povsem dostojnim in možatim vedenjem pridobil srce vsega ljudstva in mi mu izrekamo s tem najtop-lejšo svojo zahvalo. Bog ga živi! Sokolu pridružilo se je na potu društvo iz Slapa, in skupno smo korakali v Vipavo. Tudi vam narodni Slapenci zahvalja se na-ša čitalnica! — Ob eni uri popoldne je bil banket, pri katerem so se vrstile razne napitnice in pesmi, in kateri se je izvršil v občo zadovoljnost. Po banketu sprejelo se je ajlovsko del. podp. društvo, katero se je udeležilo slavnosti gotovo v največem številu. Poz-dravil je društvo g. J. Zarnik, a odzdravil g. Peruz-zi. Slava vam, zavedni Ajdovci! Prijavile so se tudi deputacije iz Sturij, St. Vida, Sežane, Senožeč, Bi-strice itd. Vsem vam, lepo hvalo!

Zvečer nam je v tesnih, a lepo ozaljšanih pro-storih premanjkalo prostora; najmanj še enkrat toliko bilo bi ga trebalo. Program se je vršil v občo zado-voljnost. Ljudstvo je pozdravil čit. tajnik gospod Jos. Zarnik, a za tem je sledilo petje pod vodstvom spo-štovanega gospoda Iv. Mercina. Petje je občinstvu ja-ko ugajalo. S tem izrekamo g. pevovodju iskreno svojo zahvalo in mu kličemo: Bog vas živi še dolgo let! Sledil je slavnostni govor g. Rokrmana. Ljudstvo ga je sprejelo, kakor je zaslužil in želeli bi bilo, da bi se kje ponatisnil! Slava Vam! — Za tem je bila igra „Eno uro doktor“, kateri je občinstvo pazljivo sledilo, posebno ker se je gospod A. Silvester v njej pokazal izvrstnega humorista. Drugim osebam bi ne bilo očitati ničesar, le neki gospici (ki pa naj si ne jemlje v zlo) moram omeniti, da je bilo njeno obna-šanje nekoliko pretirano, posebno ono ploskanje z ro-kami. Tudi noga jo je nekoliko zapeljala. To je bila splošna opomnja, za to je ne morem zamolčati! Po besedi plesalo se je do ranega jutra. Starejši svet pa se je zabaval v spodnjih prostorih in se zopet enkrat pomladil med mladimi. — Po noči je odšel Sokol med petjem in „živio“-klici in nam še razsvetljeval dvo-rišče z bengaličnim ognjem. Tudi druga društva so se ločila. Še enkrat hvalo vsem!

Čitalničnim voditeljem pa Bog daj, da bi vodili čitalnico našo z gorečnostjo in delavnostjo po pravi poti, da bi doživela še drug veselejši, še slavnější dan!

Skriven opazovalec.

V Ljubljani 17. sept. Deželni zbor Kranjski je pričel 9. t. m. svoje letošnje delovanje. Kakor je naz-nanil g. deželni predsednik v prvi seji, bo vlada le-tos predložila zboru samo eno postavo — o plemen-skih zrebcih. Novovoljeni poslanec Notranjski bo tore imel lepo priliko dokazati svojo složnost z visoko de-

žeino vlado. Ako bodo kljubu temu hoteli naši patres conscripti, da njihovo letošnje zasedanje ne bo brez pomena in veljave, bodo sami morali skrbeti za važne predmete obravnavanju. To se je k sreči tudi zgodilo. Deželni odbor je namreč predložil obširno in temeljito poročilo o kmetijski enketi, kako pomagati našemu kmetu, potem je baje izdelal poslanec Šuklje novo deželno šolsko postavo, in tudi mesto Ljubljansko pri-čakuje od letošnjega zasedanja ugodne rešitve vpra-šanja o svoji ustavi (Statutu). To so tri jako važne zadeve, ki obračajo na — se pozornost vsacega de-želana. Kar se tiče pomoči našemu kmetu, žalibog, ni upanja, da bi bilo mogoče že v tem zasedanju kaj zdatnega storiti, ker je tvarina preobširna in tudi deželni zbor ni v vsem merodajen. Da bi bil letos vsaj lep, upanje budeč začetek! Ustava Ljubljanskega mesta in šolska postava boti pa gotovo končno re-šeni v tem zasedanju, ker sicer bi res ne vedeli, čemu je bil sklican deželni zbor. Posebno radovednost na vsak način pa vzbuja obetana šolska postava; uže nje oče je prezanimiva oseba po svoji preteklosti in se-danjosti. Bo-li vel iz nje duh onih časov, ko je bil g. Šuklje še v Novem Mestu profesor in strasten an-tiklerikalec, ali duh „Ljubljanskega Lista“ in nesre-dnih 600 kl., ali duh najnovejših obljub in najnovejših zaveznikov za časa Notranjskih volitev? Na vsak na-čin je treba opreznosti celi narodni stranki, da ne pride tistih 600 gl. na kak način v postavno določbo, ali da se ne bodo pravice kakega stanu krušile v ko-rist vedno nemškutarskemu birokratizmu. Upajmo, da dogodki zadnjih 18 mesecev so vsem oči odprli, in da se ne bodo nikoli več dali posamezni deli narodne stranke kot orožje proti drugim rabiti. Danes meni, jutri tebi, tretji pa na tihem vedno žanje. St.

Politični pregled.

Naj imenitnejši dogodek tega tedna, o ka-terem govori obširnejše uvodni članek, je bil shod treh cesarjev v Skiernievicah blizu Var-šave. Naš cesar je prišel s posebnim dvornim vlakom 15. t. m. ob 2. uri popol, in par ur po-zneje se je pripeljal cesar Viljem. Obadva sta bila vzela seboj malo, pa odlično spremstvo. Našega cesarja je spremljal grof Kalnoky, grof Wolkenstein, generalni pobočnik baron Mondel in še malo drugih; nemškega pa knez Bismark sam s svojim sinom Herbert-om, o katerem se govori, da zna postati naslednik svojemu očetu in tako enkrat voditi nemško politiko. Na kolo-dvoru v Skiernievicah so čakali svojih visokih gostov ruski car s carico in carevičcem, veliko-knezi: Wladimir, Jurij, Nikolaj, Peter Nikola-jevič, veliko-kneginja Marija Pavlovna, minister zunanjih zadev žl. Giers, ruski poročnik na du-najskem dvoru Lobanov, drugi došli ministri in mnogo vojaških in dvornih dostojanstvenikov. Po prisrčnem pozdravu podali so se vsi v od-ločena stanovanja. Ob 7. uri zvečer bil je skup-ni dvorni obed. 16. t. m. sta imela naš in nem-ški cesar pregled čez vojaška polka, katera i-mata njihova imena; na to so se podali monarhi na lov, in med tem so imeli Bismark, Kalnoky in Giers skupni pogovor skoz dve uri. Nemški cesar se je vrnil 17. ob 8. uri zjutraj in naš ob 10. Ali kaj je napotilo monarhe najmo-go-nejših evropskih velesil k temu shodu, kaj so oni sklenili in o čem se pogovarjali njihovi mi-nistri, to je zdaj še tajnost; o tem se da kaj le ugibati, nič določnega trditi; odkrila nam bo-de to še le prihodnost, ko se bodo jeli ti sklepi dejansko vršiti; vsi pa so v tem edini, da shod je bil velikega pomena za zunanjo in znotranjo politiko treh cesarstev.

Takraj Litave delujejo sklicani deželni zbori. Kranjski dež. zbor je v seji 16. t. m. več do-šlih peticij izročil raznim odsekom; izmed do-šlih peticij ona iz Šmartnega pri Litiji zahteva, da bi se na ljudski šoli poduk v nemščini o-mejil. Poslanec dr. Bleiweis je stavil predlog, da naj bode počenši s 1. januarjem 1885 urad-ni jezik dež. odbora slovenski. Na to je bila potrjena volitev na Notranjskem; proti potrditvi oglašil se je edini Dežman in z ostrimi beseda-mi obsojeval vladno agitacijo in pisavo „Ljub-ljanskega lista“. Ugovarjala sta mu poslanec Šuklje in dež. predsednik baron Winkler; potrdila se je tudi volitev dveh poslancev velikega posestva in onega Kočevskega mesta. Odobrena so bila še razna poročila drugih odsekov in spre-jeti nasveti dež. odbora.

V štajerskem zboru so stavili slovenski po-slanci predlog, da bi se vinogradom na Spod-njem Štajerskem, poškodovanim po trtni uši, odpisal davek.

Českemu zboru je odbor predložil postavni načrt, kateri odpravi šolnino na javnih šolah; nastali primanjkljaj kakih 1.700.000 gold. bi imeli pokriti okraji. Zarad došlih pritožb ni bila potrjena izvolitev nemškega poslanca Claudi-a v Budejovicah, ampak v pretres izročena poverilni komisiji. Vlada je ustregla želji čeških poslan-cev in zboru stavila predlog, po katerem ima biti dež. kulturni svet deželna naprava, samo da se mu od vlade izdani statut mnogo ne pre-ustroji. Poslanec dr. Herbst je utemeljil svoj predlog, da naj se v prihodnji sesiji predlo-ži postavni načrt o združenji in omejitvi poli-tičnih okrajev, da bi k ednemu in istemu o-kraju ne pripadale občine različne narodnosti.

Na Hrvaškem se te dni vrše volitve v dež. zbor. Ko to pišemo, je uže voljenih 48 vladnih kandidatov, 20 Starčevičancev in 7 neodvisnih. Kakor je iz tega razvidno, je vlada s svojim pritiskom zadobila večino in to tem bolj, ker je bilo malo dni pred volilnimi dnevi več Starčevič-kih agitatorjev prijetih in djanih pod ključ in so se še le izpustili, ko je bila izvolitev vladnega kandidata uže gotova.

Tisza, ogrski ministerski predsednik, imel je prošli teden velik govor v Velikem Varadinu, svojem rojstnem in volilnem mestu. Naznanil je, s čim se bode moral prihodnji državni zbor naj prej pečati in sicer: reformirati gosposko zbor-nico, carino zvezo z Cislajtanijo ohraniti, posla-niški mandat podaljšati od 3 do 5—6 let, in tudi izjemne postave izdati proti anarhistom, kakor jih je lansko leto določilo naš drž. zbor. Tisza je venderle sprevidel, da se anarhistov ne sme le božati, ampak da se jim mora trdo sto-piti na prste.

Italijanski kralj Humbert je 15. t. m. za-pustil Napolje, kjer je čez teden dni bival, o-biskoval bolnišnice in po koleri najbolj obkužena predmestja. Pri njegovem odhodu se je ljudstvo na kolodvoru le gnetilo in ga neprenehoma po-zdravljalo. Njegova navzočnost in neustrašenost je razbegano ljudstvo zelo osrčilo; še celo nje-govi nasprotniki to priznajo, ker v Rimu so se mu poklonili plemenitaši, ki se do zdaj še niso mogli sprijazniti z novolaško ustavo.

Belgijski kralj je potrdil novo šolsko po-stavo vskljud vsem protidemonstracijam in je od-govoril liberalnim županom nekaterih mest, da je po svoji prisegi na ustavo to moral storiti, ker je v sklepu večine obeh zbornic spoznal na-rodovo voljo in željo.

Kitajci cenijo škodo, katero so jim napra-vili Francozi pri Fučevskem arzenalu na 15, na morji pa, ko so jim potopili barke, na 18 mil-jonov frankov; in najnovejša poročila trdijo, da so Francozi v Rimpajskem prehodu Kitajce zo-pet popolno potolkli in da se ti vsled prevelike zgube umikajo.

Angleški general Wolseley, ki je šel rešit Gordon-a v Hartum-u, terja od vlade, da mu dpošlje še 3000 vojakov; ministerstvo mu je prošnjo neki uslišalo.

Domače in razne vesti.

Visoki dar. Presviti cesar je iz privatne bla-gajnice podelil 300 gld. za zidanje nove cerkve pri St. Tomažu na Vipavskem.

Odlok, s katerim je slavno c. k. glavarstvo sloven. podp. in bral. društva slovesnost prepovedalo, se tako le glasi:

St. 12277.

Blagorodnemu gospodu vodju Francu Povše, pred-sedniku društva „Slovensko bralno in podporno dru-štvo“

v Gorici.

Reševaje Vašo prošnjo došlo 6. t. m. pod št. 12277 za blagoslovljene zastave društva „Slovensko bralno in podporno društvo“ dne 5 oktobra t. l. na malih Rojicah se slovesnimi sprevodi z zastavami in godbo s koz Goriško mesto, ktere slovesnosti se imajo

udeležiti mnogoverstne društva iz Goriške, Terzaške in Krajske kronovine; naznanjam blagorodni gospod sledeče:

Prevdarjaje da navedene razloge, ta svečanost se napravi v čast slovesnosti najvišji imendneva Njegovga c. k. Apostolskega Velikanstva, je samo očitvidni izgovor, da se dovrši še z večjo sijajnostjo slovesnost nameravana že meseca julija, ktera je bila pa vstavljena, ravno zaradi tega, ker je bila od policijskih vradnij omejena.

Prevdarjaje, da prepri med laškimi prebivalci mesta in slovenskimi deželani, kteri so se opetovano v djanske napade sprevergle, uzročili bodo pri tej slovesnosti očitvidni zpor med obema strankama, kteri zpor se ne da odverniti, in da se ne da stim samo priložnost velikim nesrečam, ampak da se spreverže razprtija med obema narodoma v stanovitno sovraštvo.

Prevdarjaje slednič, da je shajanje veliko tisoč iz mnogih krajev, ko sedaj v sosednjem laškem kraljestvu, kuga kolera razsaja, iz javnih zdravstvenih ozirov jako nevarno, da je deželni zdravstveni svet v Terstu v seji 3. t. m. prepovedal shajanja mnogo ljudi, ter da so se zaradi tega v Gorici vstavili vsi javni plesi (šagre).

Ne devoljujem prošnji za obhajanje javnega slovesnega blagoslovljenja društvene zastave se udeležanjem ptujih društev iz ozirov javnega miru in reda kakor tudi javnega zdravlja.

C. k. okrajno glavarstvo
v Gorici, 10 septembra 1874

dvorni svetovalec
Rechbach I. r.

Proti odloku c. k. okrajnega glavarstva, ki je nameravano slestno goriškega podpornega društva prepovedalo, je predsedništvo omenjenega društva vložilo rekurz. Vrh tega sta se predsednik g. Fr. Povše in odbornik Dr. Nik. Tonkli preteklo sredo bila podala v Trst k c. k. namesniku, a kakor je slišati, ni upanja, da bi se slavnost letos, vsaj dokler kolera razsaja, dovolila.

Sv. Birma bode razen v zadnjič uvedenih krajih tudi v Štandreži pri Gorici in sicer prihodnji ponedeljek ob 8. zjutraj. Ker tako imenitne slovesnosti ni bilo še v Štandreži, kar stari pomnijo, za torej se naši Štandreži uže zdaj prav marljivo zanjo pripravljajo.

Birma v Čepovanu pa je preložena v dan 2. oktobra.

Imenovanje. C. g. Ignacij Orožen je imenovan solni dekan v Mariboru in č. g. Miha Debelak, do sedaj kaplan pri novem sv. Antonu v Trstu, kanonik tržaškega kapitlja.

Deželna učiteljska konferenca in 2. njo združena razstava učnih pripomočkov v Gorici odpre se slovesno, kakor se sliši, v navzočnosti Nj. Ekselencije gospoda namestnika — 25. septembra t. l. po 9. uri zjutraj in bo trajala do 28. septembra.

Upati je, da se te slavnosti udeleži prav mnogo p. n. gg. učiteljev in drugega slavnega občinstva. Komur je mar za napredek na šolskem polju, si bo gotovo ogledal krasna dela pridnih rok in bistrih glav.

Premene pri učiteljstvu. Učiteljsko službo v Batah dobil je kronberški podučitelj Makarović; v Cerovem, Matevž Lapanja, učitelj v Oseku; v Oseku, Mlekuz, učitelj v Križu; v Križu, Ana Mlekuz, izprašana učiteljska kandidatinja; v St. Martinu, Širok, učitelj v Kozani; v Kozani, Korošec, izprašana učiteljski kandidat; v Dolu, Čibej, učitelj v Brjih; v Brjih Budal, podučitelj v Višnjeviku; v Višnjeviku, Anton Bele, podučitelj na Gradišči; na Gradišči, Cecilija Matevž, izprašana učiteljska kandidatinja. Nadučitelj Vogrič v Kanalu dovoli se iz zdravstvenih ozirov odpust na tri mesece; tačas bo suprirala v Kanalu Dominiko, učiteljska kandidatinja. Učiteljsko službo v Ozeljanu dobila je gospd. Rogač, podučiteljica v Černicah; v Černicah Gregorič, podučiteljica v Reifenbergu; v Reifenbergu, Adele Mozetič, izprašana učiteljska kandidatinja.

Podučitelj v Ligu, g. Križnič, je imenovan začasni učitelj s postavnimi dohodki 3. plačilne vrste; g. Luvín poduč. v Cerovem je odvezan iz okraja, ker je dobil službo na Vojski. Amalija Komavli je dobila službo učiteljice ročnih del v Desklah. Učitelju v Lokavcu, panu Vokovfu, je priznana druga petletnina.

Na c. k. deški vadnici v Gorici začne šolsko leto 1884-85 1. oktobra.

Učenci se bodo vpisovali 29. 30. septembra t. l. od 9-12 predpoldne in od 2-4 popoldne.

Vsak učenec, ki na novo pride, se ima oglasiti s svojimi starši ali njih namestniki pri voditelju ter se po prestani sprejemni skušnji vversti v dotični razred in oddelek.

Sprejemajo se le dečki lepega vedenja.

Permanentna razstava kmetijskih strojev v Gorici. V Lenassijevi hiši tik stolne cerkve je razstavljena prilična množina kmetijskih strojev ali „mašin“ za razno kmetijsko rabo. Pluge raznih

načinov ali sistemov, kakor Cngmajer-jev enostavni in dvojni, Vidačev in ameriški itd. je razstavil g. Bohrer, fabrikant kmet. strojev v Celovcu; nadalje so tu mlatilnice, razni stroji za rezanje korenstva in robkanje koruze, travniške in njivske brane, razne pumpe za gnojico itd. razstavljene po firmi Umrath et Comp. iz Prage; stroji za rezanico, vinske preše, stroj za čiščenje in polnjenje butelj, grozdni malin, filtrirni vinski aparat — so delo Karla Heinricha iz Döblinga pri Dunaju.

Našim pridnim posestnikom gorko priporočamo, da si ogledajo to malo razstavo, posebno pa pluge, brane, rezalne stroje, ker taka lepa priložnost, kakoršna se jim zdaj ponuja, je redka in če se tudi ponuja, je navadno združena z znatnimi denarnimi stroški.

Tudi našim kevačem in kolarjem ne bi škodilo, če bi si to razstavo jako dobro ogledali, posebno pa poedine dele plugove, kakor npr. lemeš, črtalo, pedelj, ročice itd. Pri našem narodu se namreč še veliko plugov tako primitivnih nahaja, da ako bi je primerjali Abrahamovim, bi se malo ali celo nič od njih ne razlikovali. Obširen popis teh raznovrstnih strojev prinesemo morda prihodnjič.

Društvo „Unione“ je v predzadnji „Corrierovi“ št. priobčilo obsežen poziv (appello) laškim meščanom in šodeželanom, da bi se vpisali v omenjeno društvo, kterega namen je, kakor pravi poziv, braniti v prvi vrsti italijansko narodnost in pospeševati občne interese moralne, gospodarske in politične.

Kakor mi mislimo, ni treba braniti na Goriškem italijanske narodnosti, ker je vže tako zavarovana in zagotovljena. Saj je laški jezik sprejet povsodi: v šolah, uradih in v cerkvi, ter nadvlada tudi v javnosti — slovenski. Čemu torej braniti, ko imate vse! Ako misli društvo, da Slovenci napadajo italijansko narodnost opomnimo, da Slovenci terjajo samo svoje pravice ter privoščijo vsakemu svoje.

Zadnji „Eco“ se dela norca iz omenjenega poziva, ker ni niti pravilno italijanski zložen. Kdor hoče druge učiti, mora vendar prej sam znati. To so vam vitezi!

Cerkljanska čitalnica priredi 28. t. m. v prostorih g. Franceta Peternela veselico s sledečim vzporedom. 1. Naprej. Dav. Jenko. Godba. 2. Nagovor. 3. Zdravi došli! P. Ang. Hrihar. Možki zbor. 4. „Duetto e terzetto“ iz Ernani. Verdi. Godba. 5. „Leži polje ravno“ B. Jpavec. Mešan zbor. 6. Šaljiv dvogovor. 7. „Ne zveni mi“ B. Jpavec. Mešan zbor. 8. Rezenkravi, nagelj in rožmarin. Godba. 9. Tombola. Po tomboli prosta zabava brez plesa. Začetek o petih popoldne. Vstopnina 10 kr. K obilni udeležbi vabi Odbor.

V Ajbi, občini kanalskega sodnijskega okraja, je zbolelo, kakor se poroča, več govedi za vraničnem vnetjem.

Umrli je 8. t. m. v Kastvu g. Ernest Jelušič, duhovnik, nadučitelj in predsednik „bratovštine hrvatskih ljudi v Istri“ iz zane rodoljubne rodovine Kastavske. Blag mu spomin!

Občni zbor udovskega učiteljskega društva vršil se je v četrtek 11. t. m. v Ljubljani. Navzočih je bilo čez 20 udov. Po primernem ogovoru predsednika č. g. prošta dr. Jarca poročal je tajnik in blagajnik gosp. M. Močnik o društvenem stanju v pretečenem 26. letu obstanka. Gmotni stan jako napreduje. Blagajnica ima v gotovini in obligacijah 44042 gld., 913 gld. več od viani, jasen dokaz, kako dobro se gospodari. Žal, da pri tolikem premoženju društvo šteje samo 66 družstvenikov.

Društvo je podpiralo 11 učiteljskih udov in 25 sirot s 1564 gld. Zbor je nadalje dovolil trem učiteljem 70 gld. podpore in jednemu 100 gld. posojila. Stari odbor se je per acclamationem zopet zvolil.

„Slovenski delavec“. Pod tem naslovom začne v 21. dan t. m. v Trstu izhajati nov list, ki stane do konca leta 50 krajc. Urednik mu bode g. Avgust Bremic. Naročnina naj se pošilja v tiskarno „Amati.“ Ker je v Trstu veliko slovenskih delavcev, jim bode gotovo ugajalo, da dobé svoje glasilo, ki bode zastopalo njih težnje in koristi.

Obrtnijski shod na Dunaji. Obrtniki avstrijski imeli so na Dunaji svoj shod in se posvetovali, kako pomagati na noge malemu obrtniku, ki ječi in umira, ker proti velikemu kapitalu in močnim fabrikantom ne more konkurirati. Res, da je sedanja konservativna večina državnega zbora sklenila novo obrtnijsko postavo; ali obrtniki trdijo, da jim daja še premalo, kapitalisti pa narobe govorijo, da jim je vzela preveč. Naj bolj hudujejo se židovski listi, zabavljajo čez obrtnike in se njihovim zahtevam celo rugajo posebno zaradi tega, ker so bili iz zborovanja izključeni.

Tudi socijalni demokrati se nič kaj ne strinjajo z obrtnijskim shodom ter njegove sklepe imenujejo „zadnjaške, škodljive in neuspešne“; vsi konservativni listi pa so se o njega težnjah in uspehih pohvalno izrekli.

Kolera v Napolji pojenjuje; od polnoči 17. t. m. do polnoči 18. t. m. je izmed 510 bolnih 239 umrlo.

Denašnji Soči je priložen poziv banke „Slavije“.

Poslano.

Č. g. Franc Bajtu, učitelju

v Štandreži.

V zadnji „Sočini“ številki 37. trdite, da Vaš predlog, katerega ste bili stavili pri II. občnem zboru cecilijanskega društva za goriško nadškofijo, ni bil zavržen, ampak „izročen društvenemu odboru v pre-tresovanje“. K tej Vaši izjavi zamorem po vestnem informiranju ponavljati, kar sem v „Sočinem“ dopisu izrekel, da je bil namreč omenjeni predlog, kakoršnega ste Vi pri II. obč. zboru cec. društva stavili, zavržen in namesto tega g. Lukežičev predlog sprejet. Stvar je bila taka-le.

Vi ste začeli svoj predlog, čitaje § 2 društvenih pravil, kateri se tako glasi: „Društvo je namen: povzdiga in prospah katoliške cerkvene glasbe v zmislu in duhu svete cerkve na podlagi cerkvenih določeb in ukazov. Društvo obrača svojo skrb: a) na gregorijansko koralno petje, b) na figuralno mnogoglasno petje, c) na cerkveno orgljanje, d) na cerkveno petje v domačem jeziku, e) na instrumentalno godbo, kjer je in kolikor ne nasprotuje cerkvenim določbam“.

Na ta § se opiraje ste Vi, č. gospod, tako le nadaljevali: „Jaz mislim, da hočemo previsoko letati, kajti cecilijansko petje je, kakor vsak pripozna, za nas pretežko. Iz enega ekstreme v drugi ne smemo skočiti. Zatorej predlagam jaz, da naj se § 2, kateri govori v društvenem namenu, predrugači in sicer tako, da bi se izpuštile besede „na podlagi cerkvenih določeb in ukazov“ (to ste prav gotovo rekli!) in naj se pod omenjenim § 2. za prvo točko postavi: Društvo obrača svojo skrb a) na cerkveno ljudsko petje, na enoglasno, dvoglasno in triglasno, kakoršno je užo v Cerkvem Glasbeniku priobčeno, in dosedanja točka, na prvem mestu pod a) stoječa, naj se dene na zadnje mesto.“

Ta predlog je prvi hip vse pričujočo vznemiril, (kakor je dobro opomnil dopisnik v št. 100 „Slovenca“ izza sv. Gore), in nekaj časa je bil splošni molk. Na to vstane preč. g. dekan Fr. Vidic, in tako-le govori: „Jaz mislim, da danes ni časa društvenih pravil spreminjati, zatorej predlagam, da naj se odboru naloži, da g. Bajtov predlog do prihodnjega zbora premisli.“

Tudi preč. g. Msgr. Gabrijelčič je bil teh misli.

Za tem poprime za besedo g. župnik J. Lukežič, rekoč: „Meni se zdi, da za ta predlog ni nikakor treba glasovati in pravil spreminjati. Kar g. Bajt namerava, skrbeti namreč za ljudsko petje, to se zamore tudi pri sedanjih društvenih pravilih doseči; saj društvo vže zdaj za to skrbi. Ravno kar smo iz tajnikovega poročila slišali, da so se po nekterih krajih stare ljudske cerkvene pesni nabirale in da odbor, ne zadovoljen z dosedanjim zbirko, društvenikom priporoča, naj za te ljudske dragocenosti skrbé. — Nadalje, če so društvena pravila urejena, kakor zdaj, društvo noče trditi, da morajo vsi gg. organisti in pevci na tanko tako ravnati; svoje razmere in moči poznajo gg. organisti in pevci sami najbolje. Če se jim zdi, da je bolje začeti z ljudskim petjem in potem še le lotiti se latinskih petih mas, naj storé: pravila temo ne nasprotujejo. Društvena pravila ne terjajo, da se imajo naravnost peti težke pesni, ampak vsak naj se bliža po svoji moči malo po malem cilju, kterega si je društvo postavilo. — Iz teh obzirov sem jaz zoper predlog g. Bajta.“

Na to vstane preč. g. Fr. Vidic in reče: „Gospoda! Zdaj imamo tri predloge: 1. G. učitelja Bajta 2. moj predlog, in 3. predlog g. župnika Lukežiča, po katerem naj društvena pravila ostanejo nespremenjena in naj vsak skrbí za cerkveno petje po svojih močeh in okoliščinah. Jaz za zdaj — nadaljuje g. Fr. Vidic — vzamem svoj predlog nazaj in se strinjam s predlogom g. Lukežiča.“ Na to je šel g. Lukežič predlog na glasovanje in je bil z večino sprejet.

Torej ni bilo odboru ničesar v pre-tres izročeno.

Tako je bilo, č. g. učitelj! Priča temu mi je pismo preč. g. J. Lukežiča, kteri kot zadnji govornik o Vašem predlogu gotovo najbolje vé, kakošna je bila končna njegova osoda.

Sam priznavate, da ste v Vašem predlogu nasvetovali, naj se izpušče, oziroma nadomestijo v § 2 društvenih pravil besede: „na podlagi cerkvenih določeb in ukazov.“

Vidite to je punctum saliens Vašega predloga, ki je naravnost naperjen proti bistvu cecilij. društva, za to sem te besede v svojem dopisu drugo izpustivši omenil. Ako se te besede iz društvenih pravil izpušče, potem postane cecilijansko društvo proticerkveno, anticecilijansko, sploh „ein nonsense.“ Vi sicer pravite, da bi se te besede oziroma nadomestile. Prašam pa s čim? To se ne da nadomestiti!

Če bi se Vaše nadomeščenje vjemalo s pome-

nom omenjenih besed, je brezpotrebno; če se pa ne
xjema, po tem bi bilo to nadomeščenje pravost
proti cerkvenim določbam in ukazom, ter društvo bi
morali vsi duhovni in vestni kristjane zapustiti.

Toliko v pojasnilo!
V Gorici 17. septembra 1884.

Dopisnik.

Zahvala.

Podpisani se prav iskreno zahvaljuje velečasti-
temu g. Dr. Emiliju Gresič-u, da je mojemu sinčku
ulomljeno nogo prav v kratkem času popolnoma oz-
dravil. Za to se mu po tej poti prav srčno še en-
krat zahvaljujem in ga ob enem p. n. občinstvu to-
plo priporočam.

V Prvačini, 11. sept. 1884.

JOSIP OREL
učitelj.

Listnica uredništva: G. K...lu, žal,
da smo dopis o Prvačinski besedi morali odložiti. G.
I. K. v C. Vaše odprto pismo G. H.-u prepozno in
kakor vidite brezpotrebno. G. Dr. K. Strekelju na
Dunaji: spoznate se svoje obljube! Drugim: kar je
dobrega uže pride.

Najboljša obramba proti koleri,

katera bi ne smela v nobeni hiši manjkati, je obče
dokazana in izvrstno priznana

ŠUNAVSKA GREŇČICA

(Böhmerwaldbitter)

iz lekarnice „k črnemu orlu“ imenovane v Plan-u
na Českem.

Ta služi posebno dobro pri slabem prebavljanju,
pri studu jedi, slabem želodci, pri napenjanju in ri-
ganju, bljuvanju itd., po zavžitih mastnih ali napenja-
jočih jedi, na potovanju, na suhem in mokrem, na
lovu in na polju, za torej se smé bolnim na želodci,
pomorščakom, potovalcem, gozdarjem, gospodarjem sil-
no priporočati. Dobiva se v steklenicah po 50 kr. in
po 1 gld. v glavni zalogi za Gorico pri g. Cristofe-
lettiju, lekarničarju.

Sejm v Tominu

za živino, poljske pridelke, gospodarsko in kme-
tijsko orodje, štacunsko blago itd. bode na Sv.
Jurja dan 23. aprila in na Sv. Matevža dan
21. septembra vsako leto.

Županstvo v Tominu,

1. Sept. 1884.

Hiša na prodaj.

Zarad odpotovanja prodaja se hiša v ulici
St. Pietro št. 9 v predmestju sv. Roka. Cena
7.800, gold. Plačilo pod najboljšimi pogoji. O-
berniti se je treba na lastnico hiše.

Naznanilo.

II. Kincsem-Loterija.

Glavni dobitki:

fl. 50.000, 20.000, 10.000 itd.
vseh skupaj 10.000 dobitkov.

Srečko po 1 gld. se začnejo v teku tega meseca
izdajati, in poštene razprodajalci ter agenti, ki bi po na-
ročilu (komisijon-u) njih razprodajo prevzeli, se prosijo,
da se k podpisanih biron obrnejo.

V Budapešti, septembra 1884.

Das Lotterie-Bureau des ungarischen
Jockey-Klubs.

Ferdinand Wokulat,

knjigar v Gorici

priporoča svoje zalogo šolskih knjig in pisar-
skega orodja na debelo in na drobno.

Prekupci dobé 5—6% rabata

Grubbauerjeve knjižice, za 100 iztisov —
85 kr.

Risanke, za 100 iztisov — 2 fl. 40 kr.

NAZNANILO.

Staro in zmerom dobro preskrbljeno pro-
dajalnice glaževine in porcelana na Travniku se
ponuja pod prav dobrimi pogoji.

Kdor bi hotel to prevzeti, naj se obrne k
podpisaniemu lastniku.

V Gorici 18. septembra 1884.

G. G. Strechel.

ŠTUDENTE

sprejema za prihodnje šolsko leto
nemška družina, v kateri se govori
tudi slovenski. Postrežba dobra.

Via Morelli N. 20, II. nadstropje.

Pivovarna i Senožecah

ima v zalogi izvrstno pivo v sodčkih
in buteljah. Priporoča se vsem doseda-
njim prejemnikom in drugim gostilničar-
jem, ki želé sl. občinstvu z zdravo
pijačo postreči.

Postrežba je natančna in po ceni.

Senožec, pošta Postojna.

Čudovite kapljice

Sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je
prava dobrodejna pomoč in ni treba mno-
gih besedi, da se dokaže njihova čudovita
moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo
in preženejo prav kmalu najhudozratneše že-
lodčne bolezni. Prav izvrstno vstrezajo zo-
per hemorojde, proti boleznim na jetrih in
na vranici, proti črevesnim boleznim in proti
glistam, pri ženskih mesečnih nadižnostih,
zoper beli tok, bojaz, zoper bitje srca ter čistijo pokvarjeno
kri. One ne pregledajo samo omenjenih bolezni, ampak nas
obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajejo se v vseh glavnih lekarnicah na svetu; za
naročbo in pošiljave pa edino v lekarnici Cristofolletti v
Gorici, v Trstu v lekarni C. Zanetti in G. B. Rovis in
v lekarni Alla Madonna v Romu.

Ena steklenica stane 30 novcev.

Naznanilo.

Blago za obleke in moška oblačila za je-
senski čas, mantilje, kamižole in plašči za dež
(waterproof), najnovejše mode, v različnih in
prijetnih oblikah pariških, berlinskih in dunaj-
skih so uže došla v veliki zalogi.

Jgnac Steiner

v Gorici, nasproti škofiji.

Št. 3890/84

Službeni razpis.

Deželni odbor razpisuje do 15. oktobra t. l. stal-
no službo deželnega blagajnika z letno plačo 1100 gl.
s pravico do petletnih, 10 odstotnih poviškov in do
penzije, pa s pogojem, da položi 1100 gl. kavcije, to
je, kolikor znaša plača enega leta.

Prosimci naj podajo svoje vloge deželnemu od-
boru in priložijo naj jim:

- a) rojstni list;
- b) spričevalo, da so avstrijski državljani in neoma-
deževanega imena;
- c) spričevalo, da so izšolani na kakem c. k. višem
državnem gimnaziju, ali na kaki c. k. viši realki in
da so z dobrim uspehom prestali zrelostni izpit;
- d) spričevalo, da so sposobni za blagajniško služ-
bovanje;
- e) spričevalo, da so zmožni deželnih jezikov;
- f) dokaz, da zamorejo položiti predpisano kavcijo.

Tisti prosivci, kateri so vže v državni, deželni ali
občinski službi, naj podajo svoje, pravilno dokumen-
tovane prošnje v odločenem roku po svoji predpostav-
ljeni oblastnji.

DEŽELNI ODBOR V GORICI

dne 12. septembra 1884.

Deželni glavar
CORONINI.

Št. 844.

NAZNANILO.

Od dne 15. tek. meseca se bodo prodajala
bukova drva slabše baže (Ausschuss) po 3 gl.
20 kr. vsak kubičen meter.

C. K. GOZDNARSKA BLAGAJNICA
v Gorici 14. septembra 1884.

Prodajalnica Papirja

M. COPPAG

v Gorici

(prej Ed. Seitz, v semeniščni ulici.)

Zaloga kancelijskega, pismenega in za-
vojnega papirja

C. kr. priv. papirnice v Podgori.

Zaloga šolskih knjig iz c. kr. zaloge šolskih
knjig na Dunaji;

voščane steče iz obdarovane Badar-jeto stečanje

Dalje priporoča svojo bogato zalogo sle-
dečega blaga, katero prodaja na debelo in na
drobno:

Priprave za razne šolske namene,
za risanje, pisanje, za pisarnice in za dom;
— bogat zbirko, kupčijskih in odpisnih
(kopirnih) knjig, odpisnih stiskalnic, no-
tesov, in vseh v trgovini potrebnih pripomoč-
kov; — različno vezane molitve knjige v
raznih jezikih; — tiskarnice za cerkevno,
šolsko, uradno, občinsko in privatno rabo. —
Za tehnike in šole: Vsake vrste papirja za
risanje, risalno orodje, risalne deske,
ravnila, trikot, oboena črtala najbuneje
akvarelne barve, oljnati papir in platno
za obrise, milimeterpapir itd. itd. — Iz-
vrstno je založen z mnogovrstnim papirjem
za pisma v zavojčkih iz slovečih domačih
in inostranih papirnic. — Zaloga zemljo-
krogov (globov), telurijev z lunarijem
v slovenskem, nemškem in italijanskem jeziku
za zemljepisni paduk iz učilne tvornice J.
Felkel-a in sina. — Za bukvoze le-
penko (karton) vsake debelosti, angleško
platno, barvan papir itd.

V prodajalnici se sprejemajo naročila za
kupčijske knjige po lastni napovedi, v-
sakovrstno črtane in vezane; potem za
vrezanje pečatov, kolkov, pečatnih mark
vsake vrste in vse to po najnižih tvorniških
cenah.

Lepopisne knjižice vsakovrstno li-
nirane iz finega papirja, 100 iz-
tisov po 75 kr.